

Warszawa, dnia 26 maja 2011 r.

MINISTER INFRASTRUKTURY

ET4-0701-02/11

Doc.: 1116659

**Szanowny Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku!

W związku z oświadczeniem pana senatora Antoniego Motyczki, złożonym podczas 74. Posiedzenia Senatu RP w dniu 14 kwietnia 2011 r., pragnę udzielić poniższych wyjaśnień. Zmiany legislacyjne w istotny sposób zmniejszające zakres uznaniowości władz samorządowych w zakresie lokalizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej wprowadzone zostały przede wszystkim przez art. 46 oraz art. 47 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. Nr 106, poz. 675). Stanowią one odpowiedź na postulaty zawarte w *Stanowisku w sprawie barier procesu inwestycyjnego w telekomunikacji*, przyjętym w dniu 6 września 2007 r., a następnie na nowo w dniu 28 sierpnia 2008 r., przez Komitet Rady Ministrów ds. Informatyzacji i Łączności, który stwierdził w nim w szczególności, że podstawową przyczyną zastoju inwestycyjnego w Polsce są bariery prawne i administracyjne, które utrudniają i opóźniają budowę infrastruktury telekomunikacyjnej.

Przy projektowaniu przedmiotowych przepisów jako zasadę przyjęto regułę, że żaden plan miejscowy nie może na jakimkolwiek obszarze zakazywać ani uniemożliwiać świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w szczególności poprzez zakazy lub ograniczenia w lokalizowaniu infrastruktury telekomunikacyjnej, o ile nie jest to konieczne dla ochrony bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego bądź dla ochrony środowiska, przyrody, zdrowia, zabytków albo ze względu na inny ważny interes publiczny. Konsekwentnie do tej reguły wprowadzone zostało rozwiązanie, zgodnie z którym infrastruktura telekomunikacyjna o nieznacznym oddziaływaniu nie wymaga wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, przy czym – zgodnie z zapisami ustawy –

infrastrukturę taką stanowi „kanalizacja kablowa, linia kablowa podziemna, instalacja radiokomunikacyjna wraz z konstrukcją wsporczą do wysokości 5 m, szafy i słupki telekomunikacyjne oraz inne podobne urządzenia i obiekty, a także związany z nimi osprzęt i urządzenia zasilające, jeżeli nie są zaliczone do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszary Natura 2000.”

W swoim oświadczeniu wyraził Pan Senator obawy co do negatywnych skutków zdrowotnych oddziaływania pól elektromagnetycznych wytwarzanych przez urządzenia radiokomunikacyjne. W związku z tym pragnę stwierdzić, że wejście w życie przepisów ustawy *o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych* nie zmienia wysokiego stopnia ochrony ludności przed narażeniami na oddziaływanie pól elektromagnetycznych ustanowionego na mocy odrębnych przepisów.

W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że wprowadzone na mocy ww. przepisów ustawy *o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych* ułatwienia w lokalizacji urządzeń radiokomunikacyjnych nie dotyczą – co wynika z cytowanej definicji infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu – przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Kwestię zaliczenia danej klasy urządzeń radiokomunikacyjnych do tej kategorii reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz.U. Nr 213, poz. 1397). W szczególności zastosowanie znajduje tu § 3, ust. 1, pkt 8 tego rozporządzenia. Zawarte w nim uregulowania mają na celu zapewnienie, aby w obszarze największego oddziaływania takich instalacji nie znajdowały się miejsca dostępne dla ludności, a więc m.in.: zabudowania mieszkalne, szkoły, szpitale, lokale usługowe.

Ponadto należy zauważyć, że ochrona przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych jest także przedmiotem uregulowań rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów* (Dz.U. Nr 192, poz. 1883). Określone w rozporządzeniu maksymalne poziomy pól elektromagnetycznych dla miejsc dostępnych dla ludności należy zaliczyć do stosunkowo restrykcyjnych; są one zdecydowanie niższe niż dopuszczalne w wielu innych krajach. W załączonej tabeli dokonano ich porównania z wartościami zalecanymi przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony przed Promieniowaniem Niejonizującym (*International Commission on Non-ionising Radiation Protection* – ICNIRP) dla wybranych pasm częstotliwości. Należy podkreślić, że maksymalne poziomy ustanowione na mocy przepisów krajowych są w każdym z wypadków istotnie niższe niż zalecane przez ICNIRP.

Pasma	Parametr fizyczny*			
	natężenie pola elektrycznego [V/m]		gęstość mocy [W/m ²]	
	Przepisy krajowe	Zalecenia ICNIRP	Przepisy krajowe	Zalecenia ICNIRP
100 MHz (radiofonia UKF)	7	28	-	-
450 MHz (GSM-450, UMTS)	7	~29,2	0,1	2,25
900 MHz (GSM-900, UMTS)	7	~41,3	0,1	4,5
1800 MHz (GSM-1800, UMTS)	7	~58,3	0,1	9
2100 MHz (UMTS, LTE)	7	61	0,1	10
2400 MHz (WiFi)	7	61	0,1	10
2600 MHz (UMTS, LTE)	7	61	0,1	10

W związku z powyższym można stwierdzić, że ochrona przed narażeniami ludności na szkodliwe oddziaływanie pól elektromagnetycznych emitowanych przez instalacje radiokomunikacyjne ma na gruncie polskiego prawa charakter co najmniej dwustopniowy, zaś ustawa *o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych* nie wprowadza w tym zakresie żadnych wyjątków. Pragnę również podkreślić, że przedmiotowe kwestie stanowią obszar szczególnego zainteresowania i troski z mojej strony, czego jeden z wyrazów stanowi opracowany w ramach Programu Wieloletniego *Rozwój telekomunikacji i poczty w dobie społeczeństwa informacyjnego* raport dotyczący ochrony przed narażeniami elektromagnetycznymi emitowanymi przez instalacje radiokomunikacyjne, dostępny pod adresami:

- <http://www.mi.gov.pl/files/0/1790133/SPIV6Sprawozdanie2008.pdf> – raport oraz
- <http://www.mi.gov.pl/files/0/1790133/SPIV6Poradnik2008.pdf> – załącznik zawierający *Poradnik z zakresu ochrony przed narażeniami elektromagnetycznymi od systemów radiokomunikacyjnych*.

Pragnę wyrazić nadzieję, że przedstawione informacje uzna Pan Senator za satysfakcjonujące.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY

Magdalena Gaj
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

- Departament Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
- BM (w miejscu)

* Gęstość mocy S oraz natężenie składowej elektrycznej E wiążą zależności (w przypadku fali TEM w próżni lub powietrzu): $S = \frac{E^2}{120\pi [\Omega]}$ lub odwrotna $E = \sqrt{120\pi [\Omega]} \times S$.